

Predhrynež D. Mertena Luthera,

Totinž won sam swojej Postilli pschistajit je, jako ju jemu M. Veit Dietrich, Duchomny w Nyenberku, predy pak jeho Wuczomnik, kiz bjesche te Vrijedowanja schitke pschitka a je sa nim ſperom napisat, k Pschelasowanju do Czischčenja poſtal bje.

Te Vrijedowanja ſym ja drudy ſwojim Domi mojeſ Čzeledži džeržat, ſo bvh ſo we tym jafko prawy Hospodar pschi mojeſ Čzeledži ſadžeržat, ju roſwuczowat a fſcheszijanskemu Žiwenju wabit. Boh daj, ſo ſu je tedom ſchizy dali niz jeno k Wuschomaj ale tejj k Wutrobi hicž, kajž ſym ſo pschezo nadžat, ſo tola zylje bes Płodow bylo neje. Kajž Jesaijas praji na 55. Stawi: Moje Słowo nedvrb i ſo kemni bes Płodow wroczicž, ale cziniež, ſchtož ja mječ zu a fcžomuž ja jo poſtal ſym.

Hac̄ runje njekotre pane pschi Pučju, njekotre na Skalu, njekotre do Černjow, da tola tejj njekotre pane na dobru Rolu, fotraž Płody pschineſe, a proſne ſaſo nepſchindze. Luk.8. Schak mamy tejj my jene Pschitlowo: Dobre Słowo namaka dobre Mięsto; hac̄ runje niz lute dobre Mięsta, da tola knajmenschemu njekotre dobre a niz lute ſte.

Na tajke Waschnje ſu čzi stari Wotzijo wžwojich Domach ſwojeſ Čzeledži vrijedowali; dyž laſujemy, ſo ſu ſebi Habraham, Iſaak a Jakub tam a ſem Woltarje natwarili, ſo bvh ſo pschi nich ſe ſwojimi Ludžimi ſromadžili k Vrijedowanju a k Modlenju a k Spjewanju Bohu. Ktemu ſu ſo tejj wjeszje po Čaſzu čzi Sſuſodži a wokolni wežni a mjeſchczanſy Wobydlerjo namakali. Pschetož to ſo mi wſericž nochze, ſo by ſebi dyrbijat tajki Patriarcha Woltar ſam ſa ſo natwaricž; ale jeho mandzelska Hosposa, Džeczi, Wotroczy a Džowki ſu dyrbeli ſobu hicž, a czinicž, kajž ſu ſwojego Hospodarja a Nana czinicž widžili. Tu won neje ſmjet njemy bvež, ale je jim jafko ſich Duchomny a Vrijedar njeſchtto prajicž dyrbijat, a jich wuczicž te Sſlubenja, fotrež jim Boh dat bje. Sſuli da na to čzi Sſuſodži tejj pschischli poſluchacž, da je ſo ſteho domijazeho Vrijedowancza ſlawne zyrfwine Vrijedowanje ſezinito. Dale laſujemy tejj, ſo ſu čzi Wuczomnizy Jesuſowi, po jeho Pschikafni Matth. 10. najpredy w Khejjach, tym Wobydlerjam tychzamych a jich Sſuſodam, potom wulfim ſromadžisnam, a napoſletku zylym Mięstam a krajam vrijedowali.

So pak je M. Veit Dietrich, wžwojim Čaſzu moj luby Wuczomnik, kiz tejj kemni k Blidu khodžesche, tute Vrijedowanja nanje poſluchajo ſmolom horje piſal a je potom ſhadowal, to ja nejſym wedžil, wele mene ſebi pomyſli, ſo dyrbjale dy czischezane bvež, a bes druhich a zuſyč Ludži pschindž. Mi je pschezo tak bylo, jafko bvh ſyli ſabyte bvele. Konomuž ſo pak wone lubja, temu zu je ja rad poſchecž, jafko Sſrotki, Sſibki a Kruschki, fotrež ſu ſbotkne wostale. Pschetož ja je ſa tajke džeržu, dokelž, Džak bydž Bohu, tu Bibliju aby Bože Piſmo ſamo pscheložene mamy, teho runja tejj druhich wuczenych Ludži rjane a wužitne kniki, we fotrychž ſo fſcheszijan jara derje popaſz može.

Mly hewak we Pschitlowi reknemy: Kruwa k h o d ź i T r a w i h a c ź d o Brjucha; a to je tejj wjeszje wjerno wnjetsiſhim Čaſzu pola nas, pschetož my mamy dobreje Paſtwy Božeho Słowa do Wolje doſz. Boh daj, ſo bvhmy ju k Džakom wužiwali, a ſo tuczni na nej napaſli, predy hacž by ſſuchota pschischla, kiz ſchitko wupari, menujzy ta Schtraſa naſcheje Medžakomnoſzje. Boh daj, ſo nebvhmy wjazy Kameschki a Černje, kajž predy we Bamžiſtwi žracž dyrbeli, ale wele Płodow teho Słowa pschineſli, a teho ſkeje ſa Wuczomnizy byli. Jana 10. Temu b y d ź ſ e w a l b a d o W j e c z n o ſ z j e Hamen!

V
S
P
T
N
R
D
N
Z
J
P
N
B
D
C
Z
F
P
A
W
S
F
S
E
D
I
L
D
I
S
T
I
R
U
F
C
Z
B
Z